

Vinga donar tombs. La sensació de malestar no marxa. Hi ha quelcom que t'impedeix la serenitat que et manca. Però, què et passa? Ho saps tu? Doncs menys ho sé jo!

I si fos que tens un bloqueig interior? Un cor bloquejat per l'acumulació del jo insostenible. Tot el dia, tota la nit... jo, a mi, amb mi, per mi, sense mi, en contra meu,... la meva carrera, els meus amics, la meva parella, la meva opinió... jo + jo = JO.

Tanta possessió del jo impedeix i bloqueja la relació. El canal està obturat, ni deixa entrar ni deixa sortir. El malestar és un avís del servidor: impossible tota connexió, els noms no responen, hi ha una avaria en el sistema. S'ha bloquejat la comunicació. "Consulti al seu proveïdor urgentment".

Has enviat un SOS a Aquell que saps habita en el fons del fons. Et respon, molta atenció, que comença a marcar: *"Qui busqui de conservar la vida la perdrà, però el que la perdi la conservarà"*. (Lluc 17,33).

Oblidat de tu, obre't als altres, escolta les persones, fixa't en el que viuen, estigues atent a llurs problemes, situa't en el seu lloc, estima des d'ells, fes que creixin dintre teu, espera, confia, sigues pacient, surt, ves, parla, mira de trobar solucions, dóna la ma... i poc a poc t'aniràs desbloquejant, et sentiràs viu, el jo anirà perdent punts, i fins et començaràs a sentir més lliure, et retrobaràs en ells.

Senyor tingues cura de mi, i jo la tindré dels altres.
